

СУД ПІДРИВАЄ ЗАКОН ГОФІЯ

ВАШИНГТОН.—Суд Колумбійського Дистрикту рішив, що ухвалення на останній сесії конгресу закон Гофії про продукцію й торгівлю м'ягким вугіллям під деякими оглядами не годиться з конституцією.

Суд признав за такі постанови цього закону, котрі регулюють години праці й заплату робітників.

Зате суд признав важними ті постанови цього закону, що дають урядові право встановлювати ціни на м'який вугілля.

БРАЗИЛІЙСЬКЕ ПОВСТАННЯ ЗДУШЕНО.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО.—Бразилійський уряд подає в урядовим комуністам, що повстання проти нього в стеях Пернамбуко й Ріо Гранде де Норте здушено.

Урядово обчислено, що в повстаннях населення брало участь 100 людей, а в повстанні жовнірів — 38. Уряд арештував як бунтарів 1,300 жовнірів. Буде їх судити воєнним судом. Багато втекло.

ПРЕДСТАВНИК ПЕРСІ В БІШІ З ПОЛІЦІЄЮ.

ЕЛТОН (Меріленд).—Джафар Джалял, представник Ірану (Персії) у Вашингтоні, їхав через це місто автом таксого, що поліцей його задержав. Коли поліцей хотів дати шоферові посвідчення за скору їзду, посол почав сваритися з поліцейом, що він не має права задержувати представника чужої держави. Підчас сварки, поліцей каже, посол скопив поїздку за горло, а його жінка билася по голові парасолькою. Поліцей тоді застав посла в ланцюжки й повів на поліцейню сташу.

На поліції шофер заплатив кару за скору їзду. Посол каже, що він буде протестувати проти поведінки поліції перед департаментом стейту.

СМЕРТЬ 6 ОСІБ В ОГНІ.

ФОРТ ВОРТ (Тексас).—У пожежі двоповерхового дому, що почався з того, що чоловік засвітив сірник коло газоповітряної кухні, що мав в собі проточну, згинуло 6 осіб.

Сидя вихуку була така велика, що викинула одну жінку з кухні крізь двері на коридор. Від вихуку зникла на ній одіж. Один сусід, що вибіг з свого мешкання на гук вихуку, задушив на ній огонь та завіз її до шпиталю, але вона там зараз померла з почечень.

4 ЛЮДЕЙ ЗГІНУЛО ВІД ВИБУХУ ГАЗОЛІНИ.

БОМОНТ (Тексас).—Родина Байонів, спрвадувавши до нового мешкання, пробувала його вичистити. В ті цілі вони змочили всі стіни мешкання газоліною. Та випари цієї газоліни замирилися від тліючого в печі вугля. Наступні вибух.

У кімнатах хати спали тоді 3 дітей Байонів. Батько кинувся в хату ратувати дітей. Жінка старалася його задержати й схопила його за сорочку. Він виривався й з рук, лишаючи кусок сорочки в руці. За хвилину він пропав у горіючому домі. За якийсь час горючий дим завалився, погребуючи батька й дітей.

ВАЖНЕ ЗУБАРСЬКЕ ВІДКРИТТЯ.

НЮ ЙОРК.—Колумбійський університет подає до публічного відома, що д-рові Лайрдові Гартменові, професорові дентистик в цій університеті, вдалося зробити в цій ділянці відкриття, яке революціонізує всю практику лікування зубів.

Вдалося йому саме відкрити таку субстанцію, що при її помочі вернення дентиста не буде справою болю. Цю субстанцію винахідник назвав по-кишечу «дентайзер», себто знечулювач. П'єжвається зерсатка, себто смарується нею зуб. Вона не тільки збиває біль зуба, але дозволяє ратувати зуби, що тепер пропадають через витягання.

Як відомо, біль зуба підчас вернення його зубарем був головною перешкодою при лікуванні зубів. Багато людей волюло дати виривати собі зуби, ніж пережити ці болі. Д-р Гартмен присвятив розслідуванню над способами вбивання болю зубів 18 літ праці. На основі цих розслідувань він прийшов до переконання, що старий погляд, немовби осередок чутливості зуба був у мякуші зуба, є фальшивий. Він почав досліджувати засоби знечулювання зубів через впливання на поверхню зуба й його спроби накінець увінчалися успіхом, що справив великий переворот у дентистикі.

ХОЧУТЬ КАРИ СМЕРТИ НА 15-ЛІТНІХ ХЛОПЦІВ.

ЕДВАРДСВІЛ (Іллінойс).—Два 15-літні хлопці призналися перед прокуратором до участі в убивстві заступника скарбника повіту та брутального побицця його 7-літньої дочки. Прокураторя задуме поставити їх на суд та домогатися на них карі смерті.

Хлопців арештовано як підлітків і посаджено в в'язницю разом в одній кімнаті. Тут вони стали однін другом дорікати, при чому попризнавалися до нападу й убивства. У келії поліцей-установила прилади до підслухування. Як хлопці запродукували їх сварку фонографом, вони призналися до всього,

ЗА ГОРОЖАНСТВО ДИТИНИ, ВРОДЖЕНОЇ НА КОРАБЛІ.

При приїзді до ньюорського порту корабля «Европа» з Північно-Німеческого Лойду, іміграційні власті мали вирішити питання, за якого горожанина вважати дитину, що вродилася на морю.

Пані Павла Шульз саме вродила дитину на «Европі». Іміграційні урядники вирішили, що правильно корабель уважається частиною території тої держави, до котрої він належить. Одначе супроти цього, що корабель «Европа» в часі народіння дитини був у віддалі 3 миль від берега Америки, дитину вважається за вроджену на американській землі, себто за Американку, без уваги на те, що батько дитини, що живе в Нью Йорку, має тільки перші горожанські папери, себто не є американським горожанином.

ПІДМОРСЬКИЙ ТУНЕЛЬ З ЯПОНІЇ ДО КОРЕЇ.

Цей тунель має бути 150 км. довгий, а буде коштувати приблизно півтора мільярда ен. Праця біля будови цього тунелю потребує приблизно 10 років. Він буде призначений перездомом для самоходів. Його початок буде знаходитися у корейській пристані Фусан, звідси поведуть його до острова Чусіми, потім до острова Ікі та Кіюшу. Поодинокі відвітки тунелю будуть довгі до 50 км. Умовини будови мають бути незлі, тому, що це море дуже неглубоке, а найбільша його глибина 130 метрів.

РЕЛІГІЙНА БОРОТБА.

«Слово», орган варшавської православної Митрополії (ч. 42), подає таку замітку:

Поліцейський Адміністратор о. д-р В. Масіхю приїхав на візитацію до села Дешно. пов. Сянка. Приннявши браму в ніч того жавили. Коли підчас підтурі о. адміністратор почав різко виступати проти православної, значна частина вірних покинула церкву. Священні водили на річці не могли відібратися у призначеному місці, бо там закрутили у воду бочку з солоною водою. Ніщо перед вірними мешкання, в якому перебував о. В. Масіхю, вивисили червоний прапор. Це мало бути відповіддю на те, що о. В. Масіхю називав у проповіді в селі Дашеві православних комуністами й безбожниками.

ПРИМІЗ ЧУЖИНСЬКОМУ ПОЛІЦІ.

Згідно з обчисленнями Головного Статистичного Уряду в другому кварталі ц. р. приїхали до Польщі 21,893 чужинці. Найбільше чужинців приїхало з Німеччини, а саме — 7,854. З усіх цих чужинців 2,998 були в Польщі коротше як один день, 8,259 від одного до чотирьох днів, 6,148 від 5 до місяця, решта довше як місяць.

ЛЮБОВНА ТРАГЕДІЯ КОЛО БІРКИ.

В селі Стоках, пов. Бібрка, Гринько. Самоїх дітей женили з 21-літньою Анною Наконечною, але вона не хотіла вийти за нього заміж. Тому Г. Самоїх рішився шикитися. Устрівши її в селу в полудне на дорозі, тяжко зранив Анну. Наконечну в серце, так, що дівчина померла. Описав збивання клякучим білі тіла й вбив собі ніж у груди. Тяжко раненого Гриньку Самоїх відвезли до Бірки, тіло Наконечної забрала родина.

ІТАЛІЙСЬКІ ДЕЗЕРТИРИ ВПІКАЮТЬ ДО ПОЛЬЩІ.

Шеська гранична сторожа а-рештувала цими днями на границі в Годові італійського громадянина Фридеріка Гервіні. Виниялося, що Гервіні є дезертиром з італійської армії. Утік він з армії тому три місяці, як його полк мав відіхати до Етіопії. По двомісячній мандрівці по Швейцарії, Австрії та Чехословаччині Гервіні перейшов польську границю, маючи намір поїхати до Варшави, де живе його рідна сестра, що є дружиною польського вищого залізничного урядовця. Замість до Варшави відвізши Гервіні покинув до тюрми в Водзиславі.

«КОНТРЕВОЛЮЦІЙНА АКЦІЯ» В ШКОЛІ.

Перед візитацією сесією Криського окружного суду у Христиніці закінчилася розправа проти вчителя школи села Шельшаківка під провідом учня. Вороского, обвинуваченого в ведення націоналістичної пропаганди проти большевиської влади. У бібліотеці школи переховували й видали нібито дітям читати українські книжки контреволюційного змісту. Вороского за судили на кару смерті, колишнього керівника школи Рибак на 8 літ в'язниці у концентраційній таборі, Любомовського на 6 літ, Василеву на 4 роки, Кочубей на 3 роки. Крім того освітнього інструктора Калиновського за судив суд за бездіяльність у 2 роки й представника сільського союзу Палажуха Колесник на 1 рік в'язниці.

САМОГУБСТВО ВИПТА ПІДЧАС ЛЮСТРАЦІЙ ГРОМАДСЬКОГО УРЯДУ.

Цими днями приїхала несподівано люстраційна комісія з Сянтину до громади Вільчівці й зажадала від віптя Еварда Саранського, громадського діяча Рівночасно комісія провіряла стан громадської школи. Підчас цієї люстрації віптя Саранський вийшов на хвилюнку до свого приватного мешкання, що сусідє з громадським будинком, і там вистрілом з крика відобразив собі життя.

РОДИННА ТРАГЕДІЯ.

Урядовець «Повсехного Банку Звізновського» у Львові, 28-літній Йосиф Фехнер, застрелив свою 24-літню дружину Ірму, після чого сам відобразив собі життя. В хвилюнці, як зазіраючи ратувачею погрозилася, Фехнер був в агонії, а кілька хвилин пізніше помер. Його дружину відвезли в безнадійному стані до лікарні. Того трагедії — невідомо. Фехнери поновилися перед пів роком і, здавалося, були дуже щасливі. Відомо тільки, що Фехнер заробляв мало та мусів удержувати сім'ю своїм платнім же своїх батьків.

АМАТОРКА ПОДАТКІВ.

У французькій містечку Жон-зак живе одна селянка, що хоче платити податки. Податки за премією прийняв від неї гроші, але вона нічого не винна державному казначейству. Вона послала вже кілька разів більше, як треба, і за кожним разом пише листи зі скаргою, що їй не прислали ніякого рішення, дарма, що вона заплавила вже всі податки згорі за рік рік. Коли вона не божєвіна, то повинна їй дістати один із державних ордерів.

АРЕШТУВАННЯ НАЦІОНАЛІСТІВ В УКРАЇНІ.

Як подають з Москви, в кількох округах України передано арештування серед членів хліборобських колективів за ведення націоналістичної пропаганди. В колективі «Шлях Леніна» (винницький район) арештовано між іншими голови місцевого комітету комуністичної партії, Байча, «Комуніст» твердить, що Байч є активним петлюрівським діячем, який дістався до комуністичної партії і організував у винницькому районі групу українських націоналістів.

В колективі «Спартак» під Мелітополем невідомо причинили били комуніста Леоніда Некрасова. Як підозрілих у убивстві арештовано двох місцевих селян. В городничинському районі на Чернігівщині невідомо люди підпалили школу та дім союзу. Слідство винияло, що пожежа була актом саботажу.

НОВА ЕКСПЕДИЦІЯ НА МАВНТ ЕВЕРЕСТ.

Цього та наступного року відбувається нова експедиція на Мавнт Еверест заваяки недовгому дозволу тибетських властей. Експедицію вестиме Рутледж, шеф попередньої експедиції з 1933 р. Пригадуємо, що перша експедиція вирушила з 1921 р. з полк. Говардом Барі, друга 1922 р. з ген. Брюсом, третя 1924 р. Підчас цієї експедиції згинули Матори та Ірвін як інші 300 метрів під шилем. Четверта експедиція з 1933 р. дійшла теж менш-більш до цього місця. Крім цього в 1933 р. перелетіли Еверест літаки.

РАДІО В ШКОЛІ.

Фінляндія завела в 1934 р. радіоавдіє для шкіл і вадюється вони шораз краще. З 5,000 фінляндських шкіл користається постійно з цих авдієв 1,600, з 500 шведських шкіл — 1,032. Це здебільша сільські школи. Радіо передає 48-хвилинні авдіє для народних шкіл у полудне, полуднозді для середніх шкіл. Програми авдієв устійноє радіо в порозумінні зі шкільною владою. Це освітні гутирки, трансмісії з національних і шкільних свят, а ученики беруть першу участь у підготові й виконанні цих авдієв.

ВИБУХ ГРАНАТИ.

В Порогах (Надвирнянщина), 14-літній пастушок Дмитро Калитюк знайшов, у корчах на полонині італійську гранату. Коли намагався її розібрати, граната експлуодувалася та вбила пастушка і 15 овець.

ЦЕРКОВІ ЗВІР НА ВУЛИЦІ.

Підчас виступів мандрівного цирку Ляйбоса в австрійській місцевості Ліц з кілток утекли дів, медаль і кілька овків. Трапилось це підчас рекламного походу, що його дирекція цирку уладила вулицями міста. Мешканці в переполозі повтікали доміт та поховалися по краниках. Лев перескочив пилт парку, де перелякав сотки громадян. Не вчинивши нікому шкоди, вийшов з парку на вулицю та ввійшов до відчиненої брами одного дому. Службі цирку вдалося заманити його до каліт. Найнебезпечніший був медаль, що кидався на всіх прохожих. Зловили його на ясо. Вловили теж усіх овків.

НЕМА СЕНЗАЦІЙ, ЯКИХ НАДІЯЛИСЬ У ВАРШАВСЬКІМ ПРОЦЕСІ

ВАРШАВА (Польща).— Коли брати під увагу те велике зацікавлення, яке було в заграничних і краєвих кореспондентів перед розпочаттям процесу проти 12 українських студентів і студенток, і порівняти його з теперішнім, то видно велику різницю. Поправді процес цей не дає нічого особливого нового. Увесь матеріал, який видивляється проти Організації Українських Націоналістів і української революційної акції, мажоще рижиться від того, що вже стількі разів обговорювано на інших розправах. Крім того обвинувачені не хочуть відповідати польською мовою, тому розправа стає ще менше цікавою, бо нема місця на запити обворони. Спершу в українських колах побоювалися, що оборона є замала, бо складається всього з 4 адвокатів: д-ра Льва Ганкевича, д-ра Павенцького, д-ра Гербового і д-ра Шапала. Крім того тільки д-р Ганкевич і д-р Павенцький є добре ознайомлені з актами процесу, яких є грубі 24 томи. Більшої оборони не можна було брати, бо був цілковитий брак грошей, а родини підсудних бідні і не могли дозволити собі на оплати обвороні. Та так, як стоять тепер справи, більше обвороні ледви чи треба. Підсудні можуть бути в тім процесі й без обвороні, бо це не є розправа перед судом присяжних суддів, а тільки перед трибуналом окружного суду. Розправа є явна.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ШОДЕННИК.

ЛьВІВ.— Почав виходити у Львові новий український шоденник: «Українські Вісті». Є це орган т. зв. групи редактора Дмитра Палиєва. В першій редакційній статті читаємо, що видання зачинається «в тверді й суворі, але ясні листопадові дні». Далі підкреслюється, що ще тільки один Українець на тисячу сідає шоденно за життям власної нації і міжнародними подіями. Тому треба нового шоденника. Треба, бо:

«Байдужність до загальних справ засновує наші край, неначе паутини темні, неспросвітлювані, непроститовані кути. Чимраз частіше зустрічаємо Українців, що для них існує лише «нині» без завтра, лише «я» і «хліб насущний», без спільноти, без нації!»

Далі пише цей часопис, що для нього: добро нації — найвищий наказ.

КОЛИ БУДЕ КАТОЛИЦЬКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ШОДЕННИК?

ЛьВІВ.— Повище питання ставить собі «Нова Зоря», даючи новинку про появу нового шоденника «Українські Вісті». Той останній часопис відповідає на цей запит так:

«Існують 4, строго католицькі» часописи: «Нова Зоря», «Правда», «Мета» й «Український Бескид». Якщо оті 4 часописи скомасував би, то мігби з того повстати один прекрасний, строго-католицький шоденник, такий, що не сором було б у світі з ним показатися. Але до цього треба одної «маленької» передумови: треба, щоб перестали існувати з улітні книзництва з 3 сувереними князів і шоби на їх місці повстала одна спільна, зєднана греко-католицька церква. Доки це не станеться, годі думати не лише про строго-католицький шоденник, але й про зріст авторитету церкви серед власного громадянства».

ПАМ'ЯТІ СЕЛЯНИНА-ПАТРІОТА.

ЧЕРНІВЦІ (Буковина).— Черновецький «Час» приносить довгу згадку про 78 уродини Василя Падринока, господаря за Самушином на Буковині, що заложив у селі це в 1881 р. читальню, спілку, крамницю, грунтову книгу, бібліотеку і т. д., а тепер і в старості є далі активний, та для якого життя — це постійна праця.

ЗГАДАЛИ ЗА ІСИДОРА ВОРОБКЕВИЧА.

ВАШКІВЦІ (Буковина).— Заходом товариства «Народний Дім» влаштовано 27 жовтня концерт у пам'ять композитора бл. п. о. Ісидора Воробкевича. Концерт записав мучим «Залезеним». Потім вголослено реферат про покійного як поета і музиканта. А далі попили такі пісні як «Над Прутом», «По морю» і т. д. Це був сільський концерт для молоді, що підрастає. А тепер такі відкисли на Буковині під румунською владою, що тільки театр, спів і спорт це однісінькі галузі великого дереву-культури, де це можливо згуртувати нашу молодіть та пробуджувати в ній рідним словом національне почуття і загривати її таким чином до будучого народної праці. Диригентом хору був п. Мікетюк, промовцем п. Лютик, рухливий і чільний вахківський господар.

НЕБЕЗПЕКА НОВОЇ ВІРНИ.

РИМ.— Як тільки буде заборонено довозити до Італії нафту, можна надіятися, що Італія возьметься за розпучливий крок і розпінче бомбардування англійської флоту на Середземнім морі.

ТУВАННЯ РЕДАКЦІ.
ч, Ньюарк, Н. Дж. —
е про такі справи п
цьнім бюрі.

Грозна достigli. Пришов час збору. Тут Салі-ага щось запитав. Тому, що добре знав всі грозня, не міг не запитати, що хтось сидить західлять. «А друбай!» прошептав. Покидав головою та допитливо нахилився до землі.

Осман Азіз.

(Оповідання з Боснії).

Розгортав, досліджував — т
воно таки так! Грозна бу
пообривані, виноградна л
підломана, листя пообрива
ба й сліди піг знайшов. Е
того часу став слідкувати,
нічого не допомогло: що дня н
ва шкода. „Я мушу його діст
ти!“ говорив собі.

Раз ранком вийшов власи-
ше, ніж звичайно. До хо-
сінця було ще далеко, ледь
що стало світлі, одячне бу-
ясно. Саліг-ага помало йш-
дорогою, відбивав дим
ясенового цибуха, похитну-
головую, махав рукою, а ка-
шук із червоного сукна вдар-
йому в ногу. Дорога до ви-
ніці пішла доволі прикро по
гору. Була густо заросла те-

ниною дикими рожами
гнем. Як дійшов аж до ви-
ниці, витягнув шию, щоб
розглянутися по ній пони-
терня та будяки. Зачув там
кийсь шум. Кинув оком сюди-
туди та побачив гарну рі-
чку. Три чоловіки у винограді
рвали наче навозоводи! Бі-

кожного стояв обемистий кіш. У першій хвилині хотів на них крикнути з усієї сили, та потім надумався. Здвигнув плечима, кивнув головою, кілька разів відхитив плечі до сторін

рази вживав людку до усті
нозів витягнув її — а потім,
схиливши голову, ввійшов на
схилишки. Помало розгляда-
вся вправо, вліво, аж пущився
простісенько до тих трох, що
там забралися до винограду.
Зпочатку не запитрили й во-
ни, бо ступав обережно, а го-
лою дуже були заняті своєю
працею. Швидко як біля них
голосно відкашлював, зараз
відвернулися та перелякано
виглянули один на одного. Оче-
видно, там стріляли дудка наче за-
стріли, дивилися кудись відтакі би,
та Саїт-ага їм живнув, цубу-

— Нічого, нічого; робіть на-
себе дома! — сказав до
них ввічливо, а як дійшов аж
до них, сказав добридень та
привітливо, що краще годі.
Зчасні та непрошені гості по-
лядали та перелякали на Са-
саї-а-гу, що залули подякува-
ти за подарок. «Ну, нічого,
нічого, лише рвись собі люді!»
відбавляюрав їх Сааї-а-га, а
кожного закликав по імені, бо
сіс їх трох знав, а воля його.

«Чи то чепарний виноградо-
вище берть собі! Та онтам
це краший!» показував їм
внучко. Став і сам рвати і
покидав їм до кошів. Цибух
додожив і спер його об фіго-
ве дерево. «Бачите, якби ви
мали розум, могли би прийти
до кожного ранку та нарвати
собі. Кому маю дати, як не

Нараз Садік-ага випростується та відійшов під черешо. — Муйто та Махо, ходіть сю! — закликав до себе обох турків. Вони простісенько до того: „Що?“ „Ще питаєтеся! чи ви діти, чи старі люди? Не можемо надивуватися вам! Ви бачте брати Турки, я усе радю вам, вас не моїх вищихи хо-

[illegible]

кий Циган вився та кри- до
в, одначе удари сипалися, ві
ни за одним, поки Циган не ві
сиснував доброї хвилини
не дав ногам знати. Гнав, а
леб вітри несли його: "Так, а
іде собі до чорта! Що хо-
Циган між Турками?" при-
оровав Салі-ага. "А ви не
рвіть собі!" та став знову
помогати. Колиж при
иванні винограду один від
ного трохи відійшов, остав-
Салі-ага біля Маха. Цива-
показував йому, де є най-

— Слухай, Махо, знаєш що? Обуло тебе, наче брата й! На обиду бачу тебе. Ти порад-
да гідний чоловік. Де Му-
до! Навіть не гарно те-
бе ходити з такими бруд-
обіранцями. Дивися, не
бу дурний та прожени його,
могтмівше приходить сам.
мо, то так кажи твоє, на-
р він має забирати те, що
тебе належить? Га? — Са-
гага говорив до нього по-
чисто, довірливо. Махо сер-
цем кидав очима на Му-
ду, кивав кашем, Саліг-ар! —
то загиснув пестуки та ки-
да до Му. Даремно Муїю
до та кричав. Махо — був
мичий, Вікпін Мувей від-

вирватись. „Хай тебе чорт
ме, ти злодію!” крикнув,
тікав увесь побитий.

«Так, так!» — хвалили Салиг-Маха та з руками позадів до нього, «Так треба! А тобі треба гарячково усе собі узяти? Ти ж ко-
гда цей шов не зовсім по-
вний, притягнув йому Салиг-
аши. — Лисне шов собі!»
Салиг-аши при винній по-
вазі гавігав за ним, очима ви-
сокого, Махо витягнув са-
моду по виноград, а тут
того кинувся задути Салиг-
палачею, «Ос тоби Ос-
а! На маеші, а маеші!» ку-
пупало. Махо впаив на зем-
лі Салиг-ага дали маеші та
дизали засягнув, «То ти, дра-
на чужий виник? То ти
Турок? Як це раз при-
то тебе тут, то вір мене,
дизали живий не виділи!»
«Тер гони!» Махо, змолоче-
вене сніп, дедви виліз із

Саліг-ага остався
приємно засміявся. Бож і
чого. Хитро позбувся не-
нених гостей/тай ще йому
єсть три коші, повнієські
раду. Не потребував сам
тися,

деді поїзніра на краєді
деді та що має в поїзні
поїзніра поїзніра, іх краєді
непомагати, пово
грубість, пущіраді
широкість духу, які
діляються чверті
у пераїсі амері
без чванення, пещі
нічності вислову, і
нічності пошану
і нік людини, без
шук, стан, по, багати
наоановіше, основу
духу демократичні
іх Твей лишитися
лодський пама
іх кількох характери
іх писемник, що оп
іх ілліойлібі переа
іх цікавих люд. Ми
іх характери його
іх Соер і Гюкелер
іх в „Пригодах Т
іх та в „Пригодах Т
іх „Інна“. Якби М
іх поїзніра Тей
іх іш ді постав, то
іх безсмертність (а
іх вена

ПІСЬМУВАННЯ РЕДАКЦІ.
ді, Ноарк, Н. Дж.
іх про такі справи
іх біюрі.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Читач, Ньюарк, Н. Дж. —
 питаєте про такі справи в
 порабельнім бюро.

активний. Невдовзі програму
на HUGA-TON містять машини,
які як тоді для першої системи. Се-
рцевий тонік прохатиме всі антикар-
діальні звернення грошей, коли він
задоволений з результату. Поже
лічівні лічівні за Одного Догляда. Од-
ного фашку нині. Він здивується з то-
що вони зробить за нас.

алпір берить — UGA-COL — Ідеаль-

р беріть — УТА-СОЛ — Ідеальне
на розваляння. 50ц.

